

Venstre påpeger, at den hårde beskatning også vil ramme den erstatning, som lønmodtagere får, hvis de bliver ulovligt fyret, f.eks. kvinder, der er gravide og bliver fyret, fordi arbejdsgiveren på den måde forsøger at slippe for udgiften til deres barselsorlov.

Det var jo alle tiders tale, og desværre er det ikke mine egne ord, fra SF's faglige landsudvalg, som udtalte her i weekenden, at det her lovforslag er en alt for hård beskatning af almindelige lønmodtagere. Det er jo sandt. Det er jo glimrende, at SF's landsudvalg er nået til den erkendelse.

Nu håber vi, at erkendelsen også er nået herind bag Christiansborgs tykke mure, så SF's folketingsgruppe vil føle sig bare en lille smule forpligtet af de rødder, den har ude i baglandet, og ønsker at følge det ændringsforslag, der er stillet, om at indføre en bundgrænse, sådan at man op til 200.000 kr. får lov til at bevare den nuværende lempeligere beskatning. På den måde har en lang række af de medarbejdere, der uberettiget bliver fyret eller bliver prikket som 50-årige, mulighed for at få en kompensation uden at blive beskattet så højt som nu.

Baggrunden er jo, at de erstatninger, de får, lægges oven i den almindelige indkomst, og dermed bliver det på grund af vores progressivitet faktisk en skærpet beskatning.

Jeg appellerer til SF's folketingsgruppe om at lytte til disse røster, der bl.a. er i SF's eget bagland, og få forbedret lovforslaget her i en sådan grad, at vi slipper for at brandbeskatte ganske almindelige lønmodtagere, der kommer i den uheldige situation, at de bliver fyret fra deres arbejde.

Og så vil jeg bare igen appellere til skatteministeren om at besinde sig og dele lovforslaget, sådan at vi slipper for de her usmagelige bunkebyllupper.

Flemming Hansen (KF):

Vi har noget i den konservative folketingsgruppe, vi kalder en rigtig Stavag. Det er, når man har et lovforslag, der er dårligt, med mange dellovforslag, der ikke er indbyrdes forbundet.

Vi er f.eks. i det her lovforslag, nr. L 88, enige i, at den katastrofe, som regeringen vedtog i 1997 vedrørende rejsegodtgørelse og diæter, skal tilbageføres. Det kan vi stemme for. Vi er også enige i, at fradrag for udgifter til transport til og fra uddannelsessteder skal forbedres, det kan vi stemme for, det har vi altid været enige i. Men vi er sandelig imod, at man ødelægger de

fratrædelsesgodtgørelser, som er meget væsentlige for mange mennesker i erhvervslivet.

Det vil altså sige, at uanset hvad vi stemmer, så vil vi stemme imod noget af det, vi mener er rigtigt, enten vi stemmer for eller imod. Vi har klaget til Folketingets Præsidium over den måde at lovgive på. Vi bryder os ikke om den og synes, den er direkte uanstændig.

Man kan så, som jeg sagde under førstebehandlingen, diskutere, om det også er aftalestof. Vi lavede i hvert fald en aftale i 1997 med regeringen om fratrædelsesgodtgørelser, men den løber regeringen også fra.

Så har vi sammen med Kristeligt Folkeparti stillet et ændringsforslag, der er tiltrådt af Venstre, om at opdele lovforslaget. Det vil regeringen ikke være med til. Vi har klaget til Præsidiumet, fordi det netop viser, at det er en umulig situation, man bringer Folketinget i, når det skal stemme.

Så har vi stillet et ændringsforslag sammen med de samme partier om, at der skal være en 200.000 kr.'s grænse for fratrædelsesgodtgørelser, altså de 5-6 måneders løn, som almindelige lønmodtagere får, hvis de får det gyldne håndtryk, som jo altså ikke er særlig gyldent mere. Det er den ganske almindelige værkfører, det er butiksassistenten, det er kontomedarbejderen, som regeringen nu her vil til livs, når de får et håndtryk, fordi de berettiget eller uberettiget bliver afskediget.

Jeg forstår godt, man ikke i den socialdemokratiske verden kan leve med, at direktører får 15 mio. kr. i fratrædelsesgodtgørelse til en særlig beskatning. Det forstår jeg godt, men at Socialdemokratiet vil dette her til livs, det kan jeg ganske enkelt ikke forstå og specielt ikke, når jeg ser på de utrolig mange henvendelser, der har været fra organisationer, som Socialdemokratiet normalt påstår det arbejder med.

Ligesom Venstres ordfører har jeg naturligvis også noteret mig, at SF's bagland heller ikke kan forstå SF's stilling. Vi har længe ikke kunnet forstå det herinde i den højre side af salen, fordi vi med vores ændringsforslag netop forsøger at imødekomme noget af det, SF sagde under førstebehandlingen, nemlig at det ikke er det gyldne håndtryk til 15 mio. kr., vi går efter. Det er den ganske almindelige lønmodtager, som vi synes skulle have en fair behandling, og det vil SF, Socialdemokratiet og Enhedslisten ikke være med til. Det er helt uforståeligt for os alle sammen.